

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

Epistola Cyrilli Ad Monachos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

Apost. 12.

orbem terrarum propter potentiam nescio quomodo illi datam. Rapuit enim sedem fortissimam, & factus est ci- bus draconi multa capita habenti: sperauit vero etiam ip- se sanctas Dei ecclesias deuorare, & omnes apprehende- re: & nisi nos saluasset Deus omnipotens, praeualuisset uti- que, quantum ad potentiam conatum pertinet eius, sce- leratasque concursiones illorum qui eum continent.

EPISTOLA CYRILLI AD MONACHOS.

Clarissimis & desideratissimis Anastasio, Alexandro, Martinia- no, Ioanni, Pargorio presbyteris, & Maximino diacono, & ceteris orthodoxis patribus monachorum, & eis qui vobiscum so- litariam vitam exercent, & in fide Dei confirmati sunt, Cyril- lus in Domino gaudere.

Habetur
Graece &
Latine in 3.
parte Conc.
Ephesic. 3.

DESIDERIVM studiumque, quod circa doctrinam ve- stra caritas habet etiamnum, non mediocriter col- laudari dignumque esse dico omni ratione. Nam diuinas desiderare doctrinas, sacrorumque dogmatum solere de- fendere rectitudinem, quomodo non aliquis miretur? Hac enim res vitae infinitae & beatae prouisor est, & stu- dium quod in his est, non sine mercede existit.

Et post alia.

Quoniam vero scripsit vestra reuerentia, quod deri- uant quidam ad quod non conuenit, vim verborum quae in symbolo sunt aut non intelligentes recte, aut diligen- tes quorundam conscripta, in reprobum sensum abdu- cti; ideo scripsistis, quod propter hoc oportet me de his ipsis ad vos facere doctrinam, & plane interpretari ex- positionis fidei tenorem; arbitratus sum oportere, quae in mentem veniunt meam, breuiter dicere. Sequamur vero ubique sanctorum patrum confessiones & dogmata, recte & indeclinabiliter discutiendo quae ab eis dicta sunt. Nam iam quidem & sancta Synodus Ephesi collecta Dei voluntate, contra Nestorii perfidiam iustam & sub- tilem sententiam proferens, & aliorum vaniloquia, quae post ipsum erunt, aut ante ipsum fuerunt, aequalia sa- pientes ei, & dicere aut scribere praesumpserunt, cum illo condemnauit, similem eis condemnationem imponens.

ANNO
CHRISTI
533

Consequens enim erat, vno semel propter tam profana vaniloquia inculcato, non contra vnum magis peruenire, sed, vt sic dicam, contra omnem eorum sectã, siue calumniam quam fecerunt aduersus pia ecclesiæ dogmata, duos colentes filios, & diuidentes indiuiduum, & crimen adscribentes celo & terræ, tamquam homini seruientibus. Adorat enim nobiscum supernorum spirituum sancta multitudo vnum Dominum Iesum Christum. Ne autem tenor apud quosdam symboli ignoretur, quod in vniuersis sanctis Dei ecclesiis & tenet & prædicatur, sanctorum patrum dogmata siue expositiones gestis inserui ibi confectis, vt scirent legentes, quem debet intelligi ad modum sanctorum patrum expositio, siue sincerum rectæ fidei symbolum. Arbitror caritatem vestram & legisse librum quem de his ipsis conscripsimus. Ipsum vero etiam nunc, sicut dixi, ipsis verbis apponens symbolum, ad hoc conuertar Deo iuuante, vt singula plane interpreter quæ in ipso posita sunt. Scripsisse enim scio prædicabilem Petrum: *Parati semper ad satisfactionem omni petenti vos rationem de spe quæ in vobis est.* 1. Petr. 3

EX EPISTOLA RABVLA BEATÆ MEMORIÆ,
*scripta ad sanctum Cyrillum contra impium
Theodorum.*

IAM vero quidam vnitatem secundum subsistentiam omnibus modis abdicant. Morbus enim aliquis sublatens inueterauit orienti, immedicabilis modo vulneris depascens ecclesiæ corpus, & plurimos quidem latens, apud autem quasi studiosos, & supercilia extollentes eruditione, latenter honoratus. Episcopus enim quidam provinciæ Cilicum Theodorus, vir verisimilis dicendi, & potens persuadere, alia quidem super tribunali ecclesiæ statim dicebat ad populi placentiam, alios autem laqueos perditionis in scriptis ponebat, qui in principiis quorundam eius codicum anathemate circumcludebat inspicientem non manifestare aliis scripta ista. Primum exposuit, non esse vere Dei genitricem sanctam Virginem, tamquam Deo Verbo non suscipiente secundum nos natiuitatem. Hoc vsque adhuc latens, ne tempore ampliore confirmatum fortius putaretur, secundum iudiciũ

Concil. Tom. 12.

L ij